

Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư: bientap.tbptdn@gmail.com Web: WWW.VOVINET.ORG

Tuần báo Điện Khí Phân Giải, dành riêng cho bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Số 1337 21 tháng 2 năm 2021

Cơ Trình

*Cơ trình sắp đặt bởi thiên cơ
Hủy hoại hồi sinh sẽ đến giờ
Thức giác tâm linh tự sửa mình
Do Trời xây dựng tự mình mình*

Lương Sĩ Hằng

Mục Bé Tám 1994

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:

- 1) Người tu chọn còn xưng danh lếu láo thì sẽ đi đến đâu?*
- 2) Dày công tu có thể xuất hồn được không?*
- 3) Muốn nhơn loại tiến hóa tốt thì phải làm sao?*
- 4) Người chọn tu có xưng danh Phật hay không?*
- 5) Người khổ hạnh tu hành kết quả sẽ ra sao?*
- 6) Bé thiền lâu đi về có gì lạ không?*
- 7) Pháp môn nào là pháp môn chánh?*

1) 29-11-94

Hỏi: Người tu chơn còn xưng danh lếu láo thì sẽ đi đến đâu?

Đáp: Thừa người tu mà còn lếu láo xưng danh, tức là còn tham vọng muốn không tri người khác, cuối cùng tạo khổ cho chính mình mà thôi

Kệ:

*Sân si động loạn khó qui hồi
Tâm pháp khó truy khó tiến thôi
Chữ nghĩa không minh không đạo pháp
Thực hành lặn độn tự hành thôi*

2) 30-11-94

Hỏi: Dày công tu có thể xuất hồn được không?

Đáp: Thừa dày công thực hành pháp lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp, quyết tâm không thay đổi thì việc sẽ thành, từ đời lần đạo sẽ phát triển theo khả năng sẵn có của chính hành giả, lo tu chẳng đá động tới chuyện đời

Kệ:

*Tiến thẳng khai mở thức không rời
Mỹ ý thanh bình sống thanh thoi
Đời đạo qui hình tâm tự sáng
Pháp môn khai triển nhớ thương Trời*

3) 01-12-94

Hỏi: Muốn nhơn loại tiến hóa tốt thì phải làm sao?

Đáp: Thừa phải dày công thực hành và ảnh hưởng người kế tiếp, tâm linh phát triển không phải lý thuyết, chỉ có thực hành thì mới gặt hái được sự kết quả tốt đẹp, sửa tâm sửa tánh mới thành chánh quả, ngược lại tham loạn và dâm mê thì không sao tiến hóa tốt được

Kệ:

*Ngu si tạo gió tạo mê loạn
Động loạn u mê khó bạc bàn
Thức giác tự mình qui một mối
Hành thông tự đạt chẳng bàng hoàng*

4) 02-12-94

Hỏi: Người chơn tu có xưng danh Phật hay không?

Đáp: Thừa người chơn tu, tức là tự mình tu không có xưng danh Phật, như Phật Thích Ca chỉ tự thức tự tu mà thành đạo lớn, do quần sanh đặt tên, chứ kỳ thật là vô danh thanh nhẹ mà thôi, những người tu kế tiếp hướng tâm về từ bi thanh nhẹ thì sẽ đạt thành, hướng tâm về tranh chấp và chia rẽ thì sẽ bị tan rã về sau

Kệ:

*Tu sao lập hạnh tiến chiều sâu
Thanh tịnh cao siêu rất nhiệm màu
Qui hội chơn tình trong sáng suốt
Thâm tình khai mở chẳng còn đau*

5) 03-12-94

Hỏi: Người khổ hạnh tu hành kết quả sẽ ra sao?

Đáp: Thưa người chịu khổ hạnh tu hành thì kết quả tánh tình sẽ thay đổi tốt, nhịn nhục và vui tươi

Kệ:

*Định tâm sửa tánh lại vui cười
Thực hiện công phu trí thành thoi
Đời tạm không ngừng tu tiến hóa
Cảnh thanh Trời độ tiến gần Trời*

6) 04-12-94

Hỏi: Bé thiền lâu đi về có gì lạ không?

Đáp: Thưa Bé đi lâu xem có chuyện gì thay đổi không? Bé thấy ai ai cũng lo tu tiến trong thanh tịnh, chẳng có ai tranh chấp cả, hành đạo chứ chẳng có ai giành đạo như ở thế gian cả. Nếu người nào thật sự đi đến đó ai ai cũng muốn tu cả, thế gian đủ pháp, chung qui chỉ có đạo Trời là lớn nhất, thật sự đại bi sáng tỏ mọi việc

Kệ:

*Thế gian điên đảo bày mưu kế
Lập hạnh chơn tu tiến mãi mê
Tranh chấp làm chi qui mối khổ
Thực hành chơn pháp tự mình về*

7) 05-12-94

Hỏi: Pháp môn nào là pháp môn chánh?

Đáp: Thưa pháp môn nào thuận tình Trời mà tiến, pháp môn ấy là pháp môn chánh. Pháp môn nào nhờ đỡ và cầu xin là pháp môn tà, tự làm yếu mình mà không lối thoát

Kệ:

*Thực hành chắt phát tự mình ra
Vạn nẻo tâm linh cũng tự hòa
Trí tuệ không ngừng tu phát triển
Tự mình thức giác cảnh gần xa*

CÙNG ĐỌC THƠ ĐỨC THẦY

Biển yêu

*Biển yêu dào dạt khoan dung
Tình trời bao phủ vô cùng độ tha
Chơn tâm học hỏi chữ hòa
Độ tha tại thế thiết tha độ đời
Tâm tu chẳng có xa rời
Bình tâm học hỏi hợp thời thăng hoa
Cùng chung sống động một nhà
Biển yêu dịu tiến chan hòa tình thương
(Hò ơi) Trí tâm khai triển mở đường
Dựng xây xây dựng yêu thương muôn loài
Tin Trời tin Phật miệt mài
Bình tâm học hỏi đời đời thăng hoa
Tâm thân cấu trúc thật thà
Dở hay cũng phải tự hòa sửa tâm
Tu hành tự sửa tự tâm
Đường đi thanh nhẹ, (hò ơi) đường đi
thanh nhẹ giải phần trước ô
Thực hành nguyên lý Nam Mô
Khai tâm mở trí tự vô cỗi trời
(Hò ơi) Cùng chung tiến hóa nơi nơi
Đời là cõi tạm, (hò ơ) đời là cõi tạm do
trời dựng xây*

*Xa xưa cho đến ngày nay
Trì tâm tu luyện đổi thay thế tình
Đi đi lại lại một mình
Tâm linh khai triển hành trình trời ban
Lắm khi thức giấc rõ ràng
Chung đàng tiến hóa khai màn đạo tâm
Thực hành nguyên lý diệu thâm
Tâm đường tiến hóa chẳng lầm chẳng sai
Tin Trời tin Phật miệt mài
Giữ hồn tu tiến lập đài thanh cao
Vạn linh chuyển hóa muôn màu
Trước sau như một đối đầu thiên cơ
Thực hành tránh cảnh bơ vơ
Giữ tâm minh chánh đến giờ đạt thông
Nằm trong định luật hoá công
Một lòng tu tiến giải vòng ước mơ
Ra đi cũng phải đến giờ
Khai minh đời đạo bơ vơ chẳng còn
Một lòng phục vụ lòng son
Dấn thân hành pháp rõ con đường về
Hư Không cảm thức hương quê
Về nơi thanh tịnh sẽ về đến nơi./.*

Lương Sĩ Hằng

TRÍCH BẢNG ĐỨC THẦY THUYẾT GIẢNG

Đạo là gì?

Montreal, ngày 7 tháng 11 năm 1982 (tiếp theo)

Các bạn mới thấy rằng cái sức hút của tam giới là trong kích động và phản động. Chúng ta thấy rõ, càng tu càng thấy rõ hơn, các bạn mới thấy rằng cần thiết là Kinh Vô Tự. Chớ kinh hữu tự tràn giang đại hải, mấy ai đã đọc được? Cho nên "Vô Vi hành đạo chứ không giành đạo" là vậy. Nếu người nào muốn nghiên cứu về Vô Vi không hành, thì cái lý thuyết đó vững về đời nhưng mà tâm người không bao giờ sửa được. Đọc thì người đời ở trong trình độ hạn hẹp đó, cho văn chương đó là hay, cho đường lối đó là đúng, nhưng không hành không bao giờ có!

Cho nên muốn hành thì phải thế nào? Qua con khảo đảo. Những người thế gian phải qua con khảo đảo. Hành giả tu về Vô Vi phải được nhờ quả để hiểu cái luật tự nhiên hơn. Nhờ quả rồi, các bạn mới thấy rằng: tôi thoát được từ trong biển lửa mà ra, từ trong động loạn mà tôi đạt về thanh tịnh. Cho nên thế gian có chùa, có nhà thờ, để đón rước những người chán đời, bước về đạo. Bước vào nhà thờ để tìm coi tại sao người ta đi tu đông như vậy, nghe pháp nhiều như vậy? Ta đi tìm cái lịch sử của hành giả đã thành đạt, tức là Jesus Christ. Mà hành giả đó hành trong khổ hay là hành trong sướng? Kỳ thật, Ngài đã hành trong khổ, mới đạt được hạnh phúc đời đời. Rồi chúng ta vào chùa chúng ta tìm lịch sử của Đức Phật, hỏi chớ "Đức Phật hành trong sướng hay là hành trong khổ"? Hành trong khổ! Mà ngày nay chúng ta đòi sướng để đạt tới sướng, thì không có cái luật đó! Chúng ta phải chấp nhận hành khổ, chúng ta mới đạt được sự quân bình, thanh nhẹ, hạnh phúc đời đời ở tương lai. Chứ không phải chúng ta bước vô chùa rồi chùa độ chúng ta, chúng ta đi lên thiên đàng liền! Bước vô trong nhà thờ, nhà thờ độ chúng ta đi lên thiên đàng! Không có cái vụ đó! Nhiều người đã và đang đi nhà thờ, nhiều người đã và đang đi chùa, đã cảm giác điều này thấy rõ. Không phải! Không phải xin mà có! Rốt cuộc phải biết sử dụng khả năng sẵn có của chính mình, mới có. Thì chúng ta sử dụng khả năng sẵn có của chính chúng ta để trở về với siêu nhiên, thì cả một kỳ công, cả một hành trình phải tự điều luyện và tự thức, mới đi đến.

Cho nên chúng ta tu bất cứ ở nơi nào, không phải tới thiên đường mới là tu được. Nếu tâm thức chúng ta cơ duyên đến thì ngay trong căn nhà, trong cái chỗ ngủ chúng ta ngồi được là chúng ta có thể thức. Còn sự bàn bạc ở khắp các nơi, bạn đạo tương hội đó, để làm gì? Để thức tâm, và để tất cả các bạn với nhau tìm hiểu. Có khi đụng chạm, và có khi cởi mở. Lúc đó, chúng ta mới thấy giá trị của cái luật siêu nhiên trong tâm thức của mọi người, rồi mọi người đều trở về với trong sự tu học và tin nơi khả năng sẵn có của chính mình để khai triển. Chừng này tại sao tôi thấy tôi sân si, khi tôi nghe qua lời nói của người đó tôi cảm thấy bức tức, là tôi thấy tôi còn trần trược, chưa hết cái tâm bịnh, còn tâm bịnh, thì tôi cố gắng về tu, để sửa cái điểm đó, nhiên hậu tôi mới đạt tới kêu bằng tự thoát.

Cho nên chúng ta có cơ hội trong bạn đạo, hội tụ với nhau trong sự phát tâm, chứ không phải tập. Chúng ta không phải lập một thiên đường quy mô như những cái tôn giáo khác, nhưng tự nhiên mà có. Cho nên sự phát tâm tương ngộ đó tùy thức của mọi người tương ngộ, chứ không có bắt buộc, ràng buộc một ai, và không có cái quyền đó. Cho nên hành giả muốn trao đổi để sớm thức tâm thì tương ngộ càng nhiều, thì mới rõ rằng: người nhẹ rõ cái người nặng, và không phạm về cái giới nặng nữa. Và phải có những người tánh hư tật xấu biểu lộ trong cái lúc đàm đạo lẫn nhau, chúng ta mới thấy rõ cái bánh xe kia sắp nổ, chúng ta không có sử dụng đường lối đó, và chúng ta xây dựng một đường lối sáng suốt hơn. Cho nên sự trao đổi đó rất hữu ích, nếu hành giả thật sự hành đạo. Còn không thật sự hành đạo, bước vào nó chấp, nó nói "Cái đám VôVi này sao ăn rồi cứ cãi lộn hoài"! Không phải vậy. Khi nó bàn cãi rồi nó mới thức tâm, khi nó đụng chạm rồi thì nó mới chịu thực hành, và thấy sự trì trệ, thấy sự cố chấp của chính nó, bỏ quên cái luật siêu nhiên sẵn có của chính nó. Nó thẹn thùng đối với Trời Phật, thẹn thùng đối với Siêu Nhiên, chứ không phải đối với người phạm.

Cho nên người tu chúng ta qua một cơn thịnh nộ rồi chúng ta mới thấy rõ: dê hèn vô cùng, trì trệ vô cùng, làm mất cái phẩm giá sẵn có của mình, tầm tới rõ rệt. Cho nên càng ngày chúng ta lại càng xích gần nhau, lại càng được nhớ nhung và thương yêu trong tinh thần xây dựng rõ rệt. Đó! Và chúng ta đâu có chán ngán trường đời; chúng ta lại quý trường đời; chúng ta thấy trường đời là trường thi, thi thố, và cho chúng ta thấy rõ rằng: chúng ta phải dự thi hay là không? Nếu chúng ta không có quân bình làm sao chúng ta dám đi dự thi. Trong lúc mình thấy mặt mày bảnh bao, tâm thức ngon lành, bị người ta chửi như con chó, tại sao chúng ta không giận? Đó là chúng ta bước về siêu nhiên, đâu có giận! Siêu nhiên đâu có ai chửi nó được đâu! Siêu nhiên đâu có ai cắt đứt được nó đâu! Thanh tịnh đâu có ai dọn dẹp sự thanh tịnh được, nhưng mà động loạn có quyền dọn dẹp. Cho nên sự bình thân kiên nhẫn đó lại ảnh hưởng được các nơi, các giới, rồi mở cái tâm thức của nó để tiến tới phần

sáng suốt. Cho nên chúng ta phải ngộ những cảnh đó. Những nghịch cảnh đó là thầy của chúng ta. Những nghịch cảnh đó để giáo dục chúng ta. Những nghịch cảnh đó để gia công và đo lường sự thanh tịnh của chính mình. Cho nên chúng ta quý nó, và chúng ta mang ơn nó, chứ không bao giờ chúng ta đặt vấn đề thù hận đối với nó. Chúng ta nhờ nó chúng ta mới tiến; nếu không nhờ nó, chúng ta không có tiến được.

Chúng ta thấy rõ: trong cái khổ để tìm cái hạnh phúc, chứ không bao giờ chúng ta ở trong hạnh phúc đi tìm hạnh phúc đâu! Trong khổ mới khao khát hạnh phúc. Trong tăm tối mới khao khát ánh sáng, chúng ta mới đi tìm ánh sáng. Cho nên trong động loạn chúng ta mới đòi hỏi sự quân bình và công bằng. Đó! Cho nên chúng ta thấy rõ: khi các bạn ngồi thiền các bạn nghĩ về tình dục một chút thôi, là nó lôi cuốn các bạn. Nó hút! Cái địa lực nó hút! Cái tâm lực nó hút, làm cho rối loạn ngồi không yên, ngồi không được. Rồi bây giờ chúng ta phải làm sao để giải cái phần đó? Chúng ta mượn cái pháp hít thở này là nó mới biết được về siêu nhiên. Từ cái siêu nhiên đó nó sẽ mở những sự lỗ bịch trong ngũ tạng, ngũ kinh của chúng ta, nhiên hậu chúng ta mới trở về sự thanh nhàn quân bình, thanh nhẹ quân bình, rồi chúng ta mới thấy rõ cái luật siêu nhiên. Khi mà trụ đánh ngay trung tim bộ đầu rồi, thì người ta chỉ tưởng Bên Trên một chút là người ta thấy rõ rồi: việc sai lầm trong tâm thức của họ, sự tối tăm trong tâm thức của họ, đã thu hút trong ba cái lực đời: thiên lực, tâm lực, địa lực nó hút, nó làm cho chúng ta kích động và phản động, rõ rồi! *(còn tiếp)*

Đề tài suy gẫm

Xả phú cầu bản, xả thân cầu đạo

Hỏi: Thưa Thầy: cho biết thế nào là: “Xả phú cầu bản, xả thân cầu đạo”?

Đức Thầy: Đó! “Xả phú cầu bản” là cái bản tánh của chúng ta “tham, sân, si, hỉ, nộ, ái, ô, dục” phong phú, lười biếng, phong phú, chúng ta phải tiêu diệt nó, giảm, xả phú! Cái chuyện phong phú nó có thể tai hại cho chúng ta, chúng ta phải dẹp đi: xả phú cầu bản.

“Xả thân cầu đạo” là, cái xác này không phải là chủ của cái phần hồn, chỉ có phần hồn mới là thật sự cầu đạo; cho nên, cái xác này không quan trọng đối với chúng ta nữa, nó là chỉ là phương tiện thôi! chớ không phải vì cái thể xác này mà khổ đời đời! Chúng ta được sáng suốt, vun bồi cái sáng suốt, cho nên giải thoát mới xả thân cầu đạo được, bỏ cái xác này mà trở về với phần hồn căn bản, mới tìm được sự quân bình của nội tâm! “Xả phú cầu bản, xả thân cầu đạo” là vậy.

Chớ không phải là xách của cho người ta mà chúng ta đắc đạo, lo cho ông Phật mà chúng ta đi về Thiên Đàng, không có cái vụ đó! đừng nằm chiêm bao, vô ích! phải hành, phải làm, phải phát triển mới có, mà lười biếng ỷ lại là tự hại lấy mình mà thôi!

(Vấn đạo Montreal 13/6/81)

- C. G. 25-5-1993 -

Hình Chúa Đức Thầy.

2. Con kính chúc Thầy được dồi dào sức khỏe và kính chúc Huỳnh Đế Tử Nhiếp khắp năm châu được thăng Hoa Tiên Hoa.

Con tên 71 7 7 7 29T

- Từ khi con có cô dạy Thức giấc đến nay, con cũng phải dậy khi con được tỉnh táo. Thường thì con vừa vào bữa đầu niền thì con bị mê đi và không còn tự chủ được bản thể. Nó xảy ra rất nhiều, có khi con bị gục luôn, đến khi tỉnh lại con bị lệch cả hướng nhìn. Linh xin Thức Thầy dạy cho con biết con phải làm gì để giải được trạng thái đó.

Trong cuộc sống của con, con không
hoà được với mọi người chung quanh
con, con còn cô chấp và hay nhất là
sáng suốt trong những bài học của

đến, do đó con thường hay đau khổ và
bị vướng vấp trong tâm thức.

Kính xin Đức Thầy chỉ dạy cho con
tìm lại sự Thanh Tịnh và Sáng Sủa
trong nội tâm để con tìm lại được
nguồn vui trong Đạo Pháp.

Tham Vô A Di Đà Phật vạn vật Chai
Bình.

Con xin ngừng ở đây. Kính chúc Đức
Thầy được Giới Trường Vĩnh Cửu.

Con Gt + T 7L 18/11

Hòa Lan, ngày 13 tháng 9 năm 93

T N ,

Thầy đã nhận được thư con đề ngày 25-5-93, được biết con đang bị thiếu nhiều chất sinh tố trong người. Con uống thêm sinh tố B complex, B3, vitamin E và B6. Con cũng cần thanh lọc nước chanh, sau đó bồi bổ cho hệ thống thần kinh được mạnh với các sinh tố kể trên. Cứ lo thanh lọc cho tốt rồi hãy bắt đầu thiền. Giai đoạn này nên thanh lọc và làm Soi Hồn, Chiều Minh, niệm Phật mà thôi. Muốn thiền Vô Vi, thì phải nghiên cứu cho kỹ phương pháp này, xem có lợi ích gì cho tâm thân hay là không. Nó là tự tu tự tiện, không có mê tín dị đoan, chỉ có thực hành để phát triển khoa học huyền bí trong nội tâm và ổn định nội khoa tâm lý của chính mình, không có việc cầu xin, chỉ có thực hành tự đạt mà thôi.

Mỗi mỗi ở thế gian này, muốn được thành công một việc gì cũng phải tự tạo một kỷ công cố gắng của chính mình thì mới có kết quả ở tương lai. Người có khối óc phải biết mình xét mọi việc trong lúc ta làm thì sẽ không bị lường gạt. Không nên tin những gì của người khác nói, chính mình phải thực hành để xét những gì bên trong mình có mà phát triển.

Chúc con vui tiên.

Qui thương,

Lương Sĩ Hằng,

Thông báo video Tuần Lễ 8, 21-02-2021

Ban video xin được giới thiệu tới Quý Vị video Khóa Hùng Tâm năm 1988 tại Thiền Viện Quy Thúc tuần này:

Tu thiền để làm gì? Thật sự thương yêu là bức tranh trời - Bế mạc Khóa Hùng Tâm 1988, p5
<https://youtu.be/pMI3MtXDYxg>

Ban video kính mời

HƯỚNG TÂM CẦU NGUYỆN

1) Kính nhờ quý bạn đạo thiền hướng tâm cho bạn đạo Bác: **Phạm Trung Chính** thuộc Thiền Đường Minh Chánh Đạo Pháp - Atlanta USA sanh ngày 20 tháng 10 năm 1941 vừa mới mất lúc 11:00 am hôm nay ngày 18 tháng 02 năm 2021, hưởng thọ 81 tuổi, được siêu thăng tịnh độ.

Gia đình bạn đạo Bác Phạm Trung Chính thành thật cảm ơn quý bạn đạo.

2) Kính nhờ quý bạn đạo thiền hướng tâm cho mẹ của bạn đạo Tổng Thị Kiều Cúc là bà **Vương Thị Mân** sinh năm 1924.

Mất lúc 7 giờ 25 phút sáng vào ngày 16 tháng 2 năm 2021 (nhằm ngày mùng 5 tháng giêng năm Tân Sửu) tại thôn 5 Cẩm Thanh, Hội An, Quảng Nam Việt Nam, hưởng thọ 97 tuổi được siêu thăng tịnh độ.

Gia đình bạn đạo Tổng Thị Kiều Cúc thành thật cảm ơn quý bạn đạo.

Tổng Thị Kiều Cúc

3) Kính nhờ quý bạn đạo thiền hướng tâm cho mẹ của bạn đạo Huỳnh Tấn Lộc (Andy) là Bà **Đương Thị Nhung** mất ngày 14 tháng 2 năm 2021 tại Sadec Việt Nam, hưởng thọ 92 tuổi được siêu thăng tịnh độ.

Gia đình bạn đạo Huỳnh Tấn Lộc (Andy) thành thật cảm ơn quý bạn đạo.

4) Kính nhờ quý bạn đạo thiền hướng tâm cho dưỡng rể của bạn đạo Hương Lê là ông **Huỳnh Hữu Thuận** mất ngày 8 tháng 2 năm 2021 nhằm ngày 27 tháng chạp năm canh tý tại nursing home Mission palm Westminster ca USA, hưởng thọ 85 tuổi được siêu thăng tịnh độ.

Gia đình bạn đạo Hương Lê thành thật cảm ơn quý bạn đạo.